

M. Eller: A láthatatlan professzor (szövegrészlet)

Peter, aki még mindig nem tudott elindulni, a visszapillantó tükörbe nézett, esetleg nem változott-e vissza láthatóvá; észrevette, hogy az éttermi tortazáporban rózsaszín krém találta el, és furcsa foltot hagyott láthatatlan arcán.

- Nézd, de muris, Jeremiás! - Ebben a pillanatban világosan meghallotta Beithel hangját:
- Megtudhatnám, mit akar? – kérdezte.

Peter hátrafordult és látta, ahogy egy behemót ember Beithelt vonszolja és csitítgatja:

- Nyugi, apuskám, eleget ittál már. Gyerünk szépen ágyikóba.
- Nem vagyok az édesapja, és nincs szándékomban lefeküdni.

De a behemót csak vitte-vonszolta.

- Semmi cirkusz – csitítgatta a bivalytermetű -, különben megbánod. Zsebemben a pisztoly, rád van szegezve.

És felemelte, mint a pelyhet. Peter kiszállt a kocsiból, és már éppen oda akart rohanni Beithelhez, amikor eszébe jutott, hogy krémes az arca. Egy férfi állt a lámpa alatt, és lassan lapozgatta újságját.

- Megengedi, uram? - lépett oda hozzá Peter, és kivette a kezéből az újságot. Az egyik lapjával megtörölte az arcát, aztán visszaadta a krémes papírt az úrnak, aki nem tudta, ordítson-e vagy meneküljön, amikor az újság magától oda-vissza ment, és ráadásul beszélt.

- Ezer köszönet - hálálkodott Peter, és odaszaladt a szegény Beithelhez, akit bevonszoltak a várakozó autóba. Landingher beültette a doktort Franz mellé, maga pedig a hátsó ülésen helyezkedett el. Peter fűrgén rákapaszkodott a pótkerékre, és Beithellel meg furcsa elrablóival együtt elindult. A kocsit megkerülte a terecskét, és elhaladt Peter autója mellett. Denwellnek még volt annyi ideje, hogy odakiáltson:

- Jeremiás, menj haza! - A kutya megértette a jelzést, és azon tűnődött, miféle újabb balhé kerekedik ebből. Mit csinál ez a szegény ember? Egyszer már beszállt a kocsiba, aztán villámgyorsan kiugrott, most meg azt kiabálja, hogy menj haza. Könnyű azt mondani! Ha járnai akar, mindenekelőtt ki kell bújni az azokból a nevetséges hacukákból, amelyeket a gazdája adott rá. A sapkától gyorsan megszabadult, de a pulóvert minden igyekezete ellenére sem tudta levetni. Egye fene, akkor ruhástul megy haza! De nagyon bosszankodott, mert a járókelők kinevették, Jeremiás pedig képtelen volt megérteni, miért van az, hogy a felöltözött kutya autóban ülve csodálatot és tiszteletet ébreszt még a rendőrökben is, gyalogosan viszont kinevetik.